

Budúcnosť pre Ameriku a 18. júl 2020 – číslo štyri

Jeff Pippenger

2023-09-19

1863

Posolstvo ôsmej a deviatej kapitoly knihy Daniel, ktoré je znázornené riekou Ulai, bolo v roku 1798 odpečatené. Proroctvo ôsmej kapitoly vyložil Gabriel v deviatej kapitole, avšak až po tom, čo Daniel predniesol modlitbu, ktorá je považovaná za jednu z najvýznamnejších ľudských modlitieb v Biblii. V tejto modlitbe Daniel uvádza, že rozpoznal, že spustošenie Jeruzalema bude trvať sedemdesiat rokov podľa toho, čo objavil v knihe Jeremiáš.

V prvom roku Dária, syna Ahasverovho, z rodu Médov, ktorý bol ustanovený za kráľa nad kráľovstvom Chaldejcov, v prvom roku jeho kraľovania ja, Daniel, porozumel z kníh počtu rokov, o ktorých zaznelo slovo Hospodinovo k prorokovi Jeremiášovi, že sa naplní sedemdesiat rokov spustošenia Jeruzalema. Daniel 9,1. 2.

Jeremiáš takisto určil, že na konci tých sedemdesiatich rokov Belšaccar zomrie, keď Kýros, generál Dária, dobyje Babylon.

A celá táto krajina bude spustošením a hrôzou; a tieto národy budú slúžiť babylonskému kráľovi sedemdesiat rokov. A stane sa, keď sa naplní sedemdesiat rokov, že potrestám babylonského kráľa a ten národ, hovorí Hospodin, pre ich nepravosť, aj krajinu Chaldejcov, a obrátim ju na večné pustatiny. Jeremiáš 25:11, 12.

Daniel tiež rozpoznal, že sedemdesiat rokov spustošenia bolo naplnením proroctva zaznamenaného Mojžišom.

Áno, celý Izrael prestúpil tvoj zákon, ba odvrátil sa, aby neposlúchal tvoj hlas; preto sa na nás vyliala kliatba i prísaha, ktorá je napísaná v zákone Mojžiša, služobníka Božieho, lebo sme zhrešili proti nemu. A potvrdil svoje slová, ktoré hovoril proti nám a proti našim sudcom, ktorí nás súdili, tým, že uviedol na nás veľké zlo; lebo pod celým nebom sa nestalo toho, čo sa stalo nad Jeruzalemom. Ako je napísané v zákone Mojžišovom, prišlo na nás všetko toto zlo; a predsa sme sa nemodlili pred Hospodinom, naším Bohom, aby sme sa odvrátili od svojich nepravostí a porozumeli tvojej pravde. Daniel 9:11–13.

„Prísaha“, ktorú Izrael porušil a ktorá privodila „kliatbu“, bola „sedemnásobne“ z Levitika dvadsaťšesť. Slovo preložené ako „sedemnásobne“ v Levitiku dvadsaťšesť je to isté hebrejské slovo, ktoré je v Danielovi deväť preložené ako „prísaha“. Mojžišova prísaha, vyjadrená slovom preloženým ako „sedemnásobne“, je prvým časovým proroctvom, ktoré objavil William Miller, a bola prvou z jeho základných právd, ktorá bola v roku 1863 odložená bokom. William Miller predstavoval Eliáša a to je potvrdené Duchom proroctva.

„Tisíce boli privedené k tomu, aby prijali pravdu, ktorú kázal William Miller, a Boží služobníci boli vzbudení v duchu a moci Eliáša, aby hlásali toto posolstvo.“ Early Writings, 233.

V roku 1863 sa milleritské hnutie skončilo, keď tí, ktorí predtým boli súčasťou tohto hnutia, založili Cirkev adventistov siedmeho dňa. Keď začali ako cirkev, hnutie sa skončilo. Skončilo sa vtedy, keď zabili Mojžiša, ako je to znázornené v „siedmich časoch“ v Levitikovi dvadsaťšesť, a keď zároveň zabili Eliáša, posla, ktorý hnutiu predložil Mojžišovu „prísahu“. Mojžiš aj Eliáš boli v roku 1863 zabití a nemali byť vzkriesení až do obdobia po 11. septembri 2001, keď Boh priviedol hnutie Future for America späť na staré chodníky.

Future for America rozpoznala 11. september 2001 ako príchod tretieho beda, a tým, čo potvrdzuje toto určenie útoku islamu z 11. septembra, sú dejiny prvých dvoch beda tak, ako ich určili milleriti, čo je osobitne znázornené na oboch priekopníckych mapách z rokov 1843 a 1850. Tým, že sa Pán vrátil k milleritským dejinám, aby potvrdil novodobú úlohu islamu, otvoril potom Future for America porozumenie „sedemnásobku“ z Levitikus 26, ktoré je graficky znázornené na oboch mapách v strednom stĺpci. A na oboch mapách je stredom stredného stĺpca kríž. Keď Boh usmerňoval vytvorenie oboch Habakukových tabulí, postaral sa o to, aby „prísaha“ Mojžiša, „sedemnásobok“ z Levitikus 26, bola stredom všetkých ostatných prorockých znázornení a aby na oboch tabuliach bol Kristus umiestnený v samom strede.

To sa zhodovalo s časovým obdobím uvedeným v inom proroctve, ktoré Gabriel v deviatej kapitole Daniela vyložil tak, že Kristus potvrdí zmluvu s mnohými na jeden týždeň.

A uzavrie pevnú zmluvu s mnohými na jeden týždeň; a v polovici týždňa spôsobí, že prestane obeť aj obetný dar, a pre rozšírenie ohavností ju spustoší, až do dokonania, a to, čo je určené, bude vyliate na spustošené. Daniel 9:27.

Prorocký týždeň predstavuje dvetisícpäťstodvadsať symbolických dní a proroctvo, ktoré Gabriel vysvetľoval, určilo, že uprostred, čiže v strede, týchto dvetisícpäťstodvadsiatich symbolických dní bude Kristus ukrižovaný. Kristus je stredom „dvadsaťpäťdvadsiatky“ na oboch Habakukových tabuľkách a tiež týždňa, v ktorom potvrdil zmluvu s mnohými.

V roku 1863 adventizmus vznikol ako cirkev a mileritské hnutie, ktoré bolo zmocnené duchom Eliáša, bolo usmrtené. Mileritské hnutie chápalo, že v kontexte siedmich cirkví zo Zjavenia bolo filadelfskou cirkvou. Tí, ktorí sa od nich po Veľkom sklamaní roku 1844 oddelili, boli potom označení ako Laodicejčania. V roku 1856 James White začal v Review and Herald sériu článkov, v ktorých uvádzal, že hnutie, ktoré sa začalo ako Filadelfia, sa stalo Laodiceou a že členovia preto potrebovali hľadať liek ponúknutý laodicejskej cirkvi. V tom istom roku, v tom istom periodiku, James White uverejnil sériu článkov, ktoré napísal Hiram Edson, o proroctve dvetisícpäťstodvadsiatich rokov z Levitikus 26. Tieto články nikdy neboli dokončené.

Keď Pán po 11. septembri 2001 priviedol hnutie Future for America späť na staré chodníky, články od Edsona boli znovu objavené a po prvý raz v dejinách boli obe obdobia dvetisícpäťstodvadsiatich rokov rozpoznané ako dve kliatby. Jedna proti severným desiatim

kmeňom a druhá proti južným dvom kmeňom. Miller identifikoval sedem časov proti južnému kráľovstvu Júdu, ale Edson identifikoval sedem časov proti severnému kráľovstvu Izraela. Future for America videlo, že sa majú uplatniť obe. Keď sa obe rozptýlenia spoja, vytvárajú prorocké svetlo, ktoré Miller ani Edson nikdy nerozpoznali.

Keď Pán po roku 2001 navrátil Future for America na staré chodníky, „prísaha“ Mojžiša znovu ožila a postavila sa na nohy. Posolstvo spojené s touto „prísahou“ potom predkladali poslovia tretieho anjela tak, ako bolo predkladané a predobrazené poslami prvého anjela. Future for America bolo hnutím, ktoré hlásalo posolstvo predstavované „Mojžišom“ v moci „Eliáša“, a Eliáš zreteľne vydával svedectvo Mojžiša až do záveru série prednášok s názvom Habakukove tabuľky, ktorá sa skončila približne v roku 2012. Keď sa táto séria prednášok skončila, šelma z bezodnej priepasti vystúpila, aby viedla vojnu proti Mojžišovi a Eliášovi. Táto vojna sa začala, keď sa Future for America rozhodlo zastaviť dielo, ktoré konalo od roku 1996, a začať školu, ktorú vo svojej pýche nazvalo Škola prorokov. Bolo by bývalo lepšie nazvať tú školu školou falošných prorokov!

Chaos a zmätok, ktoré nasledovali, keď škola začala dovoliť tým, ktorí nikdy neboli potvrdení Pánom ako Jeho poslovia, aby predkladali svoje vlastné myšlienky, sa skončili smrťou Future for America 18. júla 2020. V tom okamihu boli Mojžiš a Eliáš zabití na uliciach.

A keď dokončia svoje svedectvo, šelma, ktorá vystupuje z bezodnej priepasti, povedie proti nim vojnu, premôže ich a zabije ich. A ich mŕtve telá budú ležať na ulici veľkého mesta, ktoré sa duchovne nazýva Sodoma a Egypt, kde bol ukrižovaný aj náš Pán. Zjavenie 11:7, 8.

Svedectvo, ktoré je dôveryhodné, je svedectvo, ktoré sa uzavrelo na konci série s názvom Habakukove tabuľky. Potom zaútočila šelma. Nemám nijakú predstavu o tom, kto sleduje tieto súčasné články, no predpokladám, že sú rovnako tvorené nepriateľmi Future for America ako tými, ktorí sa ešte stále usilujú vyrovnať so sklamaním z 18. júla. Preto očakávam, že tí, ktorí patria do kategórie, ktorú označujem ako nepriateľov, poukážu na to, ako samoúčelne sa im táto aplikácia prorockých dejín javí. Nech je tak. Času je príliš málo na to, aby sme predstierali, že dejiny Future for America nie sú jasne označené ako hnutie, ktoré bolo predobrazené milleritským hnutím, a je ho príliš málo aj na to, aby sme predstierali, že chybný laodicejský ľudský posol, ktorý bol vzbudený, aby v tomto hnutí vyšiel do čela, nebol predobrazený Williamom Millerom.

Miller bol filadelfský a ja som prišiel do adventizmu zo sveta v roku 1975, a tak som overený laodicejský adventista. Moja životná história dosvedčuje túto skutočnosť. Keď je to tak, milosrdný Boh neba ma nedávno poučil, aby som posolstvo, ktoré teraz zjavuje, uviedol do písomnej podoby a poslal ho cirkvám. Jeho pokyn prišiel so zaslúbením, že keď vzkriesi Mojžiša a Eliáša, budú vzkriesení ako Filadelfskí, nie ako Laodicejskí. Hnutie, ktoré sa začalo v dejinách millerizmu, bolo obdobím Filadelfie, ktoré napokon prešlo do Laodicey v roku 1856, keď sa začal proces jej odmietania základov položených milleritmi. Toto odmietanie sa začalo odložením nového rozvinutia svetla ponúknutého prostredníctvom pera Hiram Edsona. O sedem rokov neskôr, v roku 1863, bolo zabitie Eliášovo hnutie, ktoré predložilo Mojžišovo posolstvo. V tom istom čase, keď bolo hnutie zabité, bola uvedená cirkev, aby nahradila hnutie. Mojžiš a Eliáš boli zabití na

začiatku adventizmu a boli zabíjajú zнову na konci adventizmu.

Na konci prorockej Laodicey, v roku 1989, bolo odpečatené videnie rieky Hiddekel a začalo sa hnutie, ktoré sa zrodilo z laodicejskej matky. Pán nebol zaskočený a vedel, že svoje dielo troch anjelov dokončí tak, ako ho začal. Ukončí ho hnutím Filadelfských, práve tak, ako ho začal, a aby to vykonal, hnutie, ktoré bolo laodicejské svojím narodením, muselo byť usmrtené a vzkriesené ako Filadelfskí. Tým sa hnutie, ktoré bolo vyvedené z laodicejskej cirkvi, stane ôsmym, ktorý je zo siedmich, práve v tej istej histórii, v ktorej sa trojitá únia stane ôsmym, ktorý je zo siedmich. A v tej istej histórii roh republikanizmu tiež zakúsi vzkriesenie ôsmeho, ktorý bol zo siedmich a bol usmrtený „woke-izmom“ Egypta a Sodomy; avšak táto línia proroctva bude rozobratá neskôr v článkoch.

A ľudia z národov a kmeňov a jazykov a pohanov budú hľadiť na ich mŕtve telá tri a pol dňa a nedopustia, aby ich mŕtve telá boli uložené do hrobov. A obyvatelia zeme sa budú nad nimi radovať a veseliť a budú si navzájom posilať dary, pretože títo dvaja proroci trápili obyvateľov zeme. A po troch a pol dňoch vošiel do nich Duch života od Boha a postavili sa na svoje nohy; a padol veľký strach na tých, ktorí ich videli. Zjavenie 11:9–11.

Future for America nebolo uložené do hrobu; len ležalo na ulici, kde bolo zabité, zatiaľ čo sa jeho nepriatelia radovali nad jeho zdanlivou smrťou. Predsa však „po troch a pol dňoch vošiel do nich Duch života od Boha a postavili sa na nohy“. Času už viac nebude, takže tri a pol dňa sú symbolom tisícdvostonásťdesiatich dní alebo rokov, ktoré v Zjavení dvanásťtej kapitole, veršoch šesť a štrnásť, predstavujú púšť, kde boli svätyňa i zástup pošliapávané. Keby boli uložené do hrobu, neboli by na ulici, kde by mohli byť pošliapávané. Pošliapávanie Future for America nie je len symbolickým obdobím, ale je symbolickým obdobím posolstva „siedmich časov“, predstavovaného Mojžišovou prisahou.

A padnú ostrím meča a budú odvedení do zajatia medzi všetky národy; a Jeruzalem budú pošliapávať pohania, kým sa nenaplnia časy pohanov. Lukáš 21:24.

Jeruzalem bol pošliapaný trikrát. Prvý raz Babylonom od roku 677 pred Kr. až do roku 607 pred Kr. Druhé pošliapanie vykonal pohanský Rím od roku 66 po Kr. až do roku 70 po Kr. Tretí raz to bolo duchovným Rímom od roku 538 až do roku 1798. Pošliapanie Jeruzalema pohanmi, označené v Lukášovi dvadsaťjeden, bolo tisícdvostonásťdesiat rokov pápežskej vlády. Zjavenie jedenásť, kde nachádzame svedectvo Mojžiša a Eliáša, sa začína určením tohto časového obdobia.

A bola mi daná trstina podobná palici; a anjel stál a hovoril: Vstaň a zmeraj chrám Boží i oltár, aj tých, ktorí sa v ňom klaňajú. Ale nádvorie, ktoré je mimo chrámu, vynechaj a nemeraj ho; lebo je vydané pohanom, a sväté mesto budú šliapať nohami štyridsaťdva mesiacov. Zjavenie 11, 1. 2.

Príkaz daný Jánovi, aby zmeral chrám a tých, ktorí sa v ňom klaňajú, predstavuje začiatok súdu v roku 1844, pretože predchádzajúce dva verše označujú Jána ako toho, kto v roku 1844 zakúsil horkosť Veľkého sklamania; potom, keď je mu povedané, že musí znovu vykonať dielo ohlasovania posolstva, prvý verš jedenásťtej kapitoly ukazuje, že súd práve začal.

„Nastal čas, keď má byť otrasené všetko, čím možno otriasť, aby zostali tie veci, ktorými nemožno otriasť. Každý prípad prichádza na preskúmanie pred Boha; lebo on meria Boží chrám i tých, ktorí sa v ňom klaňajú. Toto hovorí ten, ktorý drží sedem hviezd vo svojej pravici, ktorý chodí uprostred siedmich zlatých svietnikov: Poznám tvoje skutky... Mám však niečo proti tebe, lebo si opustil svoju prvú lásku; rozpomeň sa teda, odkiaľ si padol, čiň pokánie a konaj prvé skutky; inak prídem k tebe čoskoro a pohnem tvojím svietnikom z jeho miesta.“ Čiň pokánie; inak prídem k tebe čoskoro a budem bojovať proti tebe mečom svojich úst. Kto má ucho, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám: Tomu, kto víťazí, dám jesť zo skrytej manny a dám mu biely kamienok, a na kamienku napísané nové meno, ktoré nepozná nik okrem toho, kto ho prijíma.““ The 1888 Materials, 1116.

Keďže Ján predstavuje otvorenie vyšetrojúceho súdu v roku 1844, je mu povedané, aby vynechal nádvorie chrámu, lebo je dané pohanom, ktorí budú pošliapávať sväté mesto tisícdvostonásťdesiat rokov. Lukáš dvadsaťjeden uvádza, že pohania budú pošliapávať Jeruzalem, až kým sa nenaplnia „časy“ pohanov. Ján v jedenástej kapitole práve označil, že čas pošliapavania Jeruzalema pohanmi predstavoval dejiny od roku 538 do roku 1798. Ján toto obdobie v dvanástej kapitole dvakrát označuje ako púšť, časové obdobie, do ktorého cirkev utiekla, aby sa vyhla prenasledovaniu, ktoré privádzal pápež.

Keď sú Mojžiš a Eliáš zabíť a ponechaní na ulici, aby boli pošliapavaní počas obdobia troch a pol dňa, treba chápať tri predchádzajúce dejiny, keď bol Jeruzalem pošliapavaný, ako predobraz tohto časového obdobia. V Lukášovi dvadsiatej prvej kapitole budú pohania pošliapávať sväté mesto, až kým sa nenaplnia „časy“ pohanov.

Lukáš teda označuje viac než jeden čas pohanov, ale vieme, že čas pohanov sa naplnil v roku 1798. Prvý „čas pohanov“ sa začal roku 723 pred Kr., keď severné kráľovstvo Izraela pošliapala Asýria. Toto pošliapanie začalo pošliapavanie pohanskou mocou a pokračovalo až do roku 538, keď pápežská moc pokračovala v tomto diele až do roku 1798. Pohanstvo rozptýlilo a pošliapalo doslovný Izrael a pápežstvo rozptýlilo a pošliapalo duchovný Izrael. „Časy“ pohanov predstavujú dvetisícpäťstodvadsať rokov z 3. Mojžišovej dvadsiatej šiestej kapitoly, ktoré predstavujú dve obdobia pošliapavania. Prvé vykonalo pohanstvo, zastúpené Asýriou, potom Babylonom, potom pohanským Rímom. Potom druhou pustošiacou mocou, ktorú Miller identifikoval v posvätnnej kostre proroctva, ktorú používal, bolo pápežstvo, ktoré malo pokračovať v pošliapavaní až do roku 1798. Pošliapavanie pohanstva aj pápežstva je práve otázkou, ktorá je nastolená v nebeskom dialógu a prináša odpoveď, ktorá je základom a ústredným pilierom adventizmu.

Potom som počul hovoriť jedného svätého; a iný svätý povedal tomu istému svätému, ktorý hovoril: Dokedy bude platiť videnie o ustavičnej obeti a o spustošujúcom prestúpení, ktoré vydáva svätyňu i zástup na pošliapanie? A povedal mi: Až do dvetisíc trisťoch večerov a rán; potom bude svätyňa očistená. Daniel 8,13.14

Anjel Gabriel a iní anjeli viedli Millera k pochopeniu, že „každodenná obeť“ predstavovala pohanstvo a že „prestúpenie spustošenia“ predstavovalo pápežstvo. Pohanstvo aj pápežstvo pošliapovali svätyňu i zástup. Preto „časy“ pohanov, o ktorých hovorí Lukáš, sú dve obdobia pošliapavania v trvaní tisícdvostonásťdesiat rokov, ktoré spolu tvoria sedem časov z dvadsiatej

šiestej kapitoly Levitika.

Posolstvo Mojžišovej „prísahy“ bolo zabité v roku 1863 spolu s poslom Eliášom, ktorý predložil Mojžišovo posolstvo. Tak posolstvo Mojžiša, ako aj posol Eliáš boli vzkriesení po 11. septembri 2001. Po tom, čo bolo Mojžišovo posolstvo opäť vyhlásené Eliášom, boli obaja zabití a potom ponechaní na ulici nepochovaní tisícdväťdesiat dní, čo je priamym spojením s posolstvom „sedem časov“, ktoré Daniel nazýva Mojžišovou „prísahou“. Hnutie a posol, ktorí opakujú Eliášovo Mojžišovo posolstvo, ako to predobrazuje Miller a mileriti, sa napokon postaví na svoje nohy a budú vzkriesení.

A po troch dňoch a pol vošiel do nich duch života od Boha a postavili sa na nohy; a na tých, ktorí ich videli, padol veľký strach. A počuli veľký hlas z neba, ktorý im hovoril: Vystúpte sem. A vystúpili na nebo v oblaku; a ich nepriatelia ich videli. Zjavenie 11,11.12.

Touto pravdou sa budeme zaoberať v nasledujúcom článku.